

شانۆگه ریا کومیدی

(به شو پاشا)

نقیسین مه مدوح عدوان، تاماده کرن شاکر شاکر

کور دیکرن: نه نوهر محمه د تاهر

که سائین شانۆگه ری: .

سه لو: به هلولی گۆندی یه (سیمایی وی رهنگی پیکه نی ددهت).

مهردان: مرۆقه کی راگرتی ژ ربه سپین گۆندی یه.

فوناد: ره وشه نیبره کی گۆندی یه.

نادر: زه لامه کی گۆندی یه.

نوری: فه زمانبه ره کی حکومه تی (خه لکی گۆندی) یه.

عوزیر: زه لامه کی گۆندی یه.

دیا فارس: ژنه کا سه ره یه.

عهلی شان: ره وشه نیبر و هۆزائفانی گۆندی یه.

بیژه: کچه کا گه نج یا بیست سالی یه.

چهند کهس ژ خه لکی گۆندی.

تیینی: دبیت وان کۆمه لا زیده بن ل دووڤ دیتنا دهره پنه ری.

پشکا ئیکتی

په ره ده شه دبیت دیکور مه یدانه کا گۆنده کی مه دیار دبیت کوکپ و بی دهنگه، قیری و هه وارک ژ پشت په ردی ده پت.

سه لو: (ب له ز ده پت و خو د قوتیت ب رهنگه کی پیکه نین)، وهی نه مینم مالا مه خراب بوو. مسیبه ته نه وه کی هه موو مسیبه تا

وهرن خه لکی گۆندی... مامی مهردان که تمه به ختی ته وهره ب گه هه مه.

مهردان: (سه ری خو ژ په نجه ری دهره ئیخیت) خیره.. خیره ته چیه سه لو ته ف قیری و هه وارا ته ژ سه ری سپیدی وهره چیه؟

سه لو: مام ب گه هه مه، بابی نازادی، نه ز به ختی ته مه.

مهردان: کوپو دی بیژه و مه قورتال که ته خوینا مه هسک کر، کمباخ.

سه لو: مسیبه ته مام مسیبه ته، بگه هه مه مهردان.

مهردان: کوپو به سه ما نه م چینگانی دکه یین.. بیژه چیه؟

سه لو: به شو.. مه به ستا من به شو پاشا!!

مهردان: (ناخفتنا وی فه بری و گرنگی دا ناخفتنا وی گۆتی)، چی یه؟

سه لو: ب گری ب رهنگه کی که نیی، (به شو) ب کزگربوک (به شو) هاته بیرا وی، (به شو پاشا).

مهردان: ب توندی ئی چ لی هاتیه؟

سه لو: ته مه نی وی بو ته بیت.. (به رده وامی دا گری و قیژیا).

مهردان: (خو فه جنقاند) به شو پاشا ب خو، تو یی دلیای ژ فی ناخفتنی.. (بیهنه کی راوه ستیا) نه فه نه ز هاتم.

(په نجه رگرت و به رزه بوو)

(ههر وی گافتی نادر و فوناد گه هشتنه ویری ههر ئیک ژ ناله کی دهات).

نادر: من چ بهیست، نه ری تو راست دبیتی به شویه که سی دی نه.

سه لو: وهک ته گوھ لی بووی.. نهو ب خوهیه و (به ردا گریانی).

فوناد: ئەو (بەشو پاشا) كى يە؟

سەلو: وەى.. وەى گەلى خەلكى و دونىايى گۆهدارىيى بگەن. (بەشو)ى نانىاسىت!!
عەبو: (بۆ راست دكەت) پاشاى.

فوناد: چ تشتەكى مەزنىە كو (بەشو)ى ەو ە نانىاسم.

سەلو: ەكە تو نانىاسى ئەفە كارەساتە، ەكە تو بنىاسى كارەسات مەزنتەرە.

فوناد: (ب ترانە و قەشمەرى قە) سەيدا ئەز نانىاسام من نەقئىت ب نىاسم.

عەبو: (كىلنجىەك دانايى) و گۆتى: بەختى خودى ژ كەرەما خۆبى دەنگ بە و مالا مە ويران نەكە.

سەلو: ب گازندە و گەلى، بەشو پاشا تو بەشو پاشاى نانىاسى وى (وئب سايد) يى ەى ل سەر ئەنتەرنىتى و (دبل يو، دۆك كۆم).

مەردان: (ژ مالا خۆ دەركەت ب گرنگى) ئەفە چ دەنگ و باسىن چقىل بوون، تە بۆ مە ەينايى ەى چقىل، بىژە ب لەز دەمارىن لەشى مە گرژبوون مە زىدەتر تە ەمەل نەما.

سەلو: (ب سارى) بابەتى مە، مامو (بابى ئازادى دكەتە كەنى ب رەنگە كى گرى) عەزىزى بەر دلنى مە چوو.

ئەى مامى مەردان دەستى ژ مە چىترو نەديار بەرزەكر، خودى بۆ تە بەدەل قەكەت، ەما ەوين ەموو ب سەلامەت بن.

فوناد: (ب مائىتكەرن) بەشو كى يە؟

سەلو: (ب كەرب و چاقگرى) پاشا ئەى مامى مەردان.

مەردان: گەلى لى دكەت و مامو فوناد تو نزانى بەشو پاشا كى يە؟

فوناد: (ب توره بوون) ئەى خەلكىنو سوئندى دخۆم ب ەمى پىغەمبەرا و كەسانىن پىرۆز ئەز نانىاسم، (هاش خۆ ەبوو) ەو ە دقئىت دەستى خۆل قورئانا پىرۆز بەدەم كو ئەز نانىاسم.

نادر: (ئاخفتنا وى قەبرى) سەبى ئاغاي ەى غەزەب ل تە بيت سەبى ئاغاي بىئەنا تە ەات، (دەست ب پى گۆتنى كر).

فوناد: (ئەو رژدىا وان وەلى كر كو پىكەنبا خۆ قەگرىت).

عەبو: خودى بۆ مە بەدەل قەكەت، مە كەس نىنە ژ خودى زىدەتر، ئەو دلوقانى دلوقىنە و ئەم ەمى بۆ وى دزقرىن. ئاى عەبو بەشو مە مامى مەردان، مە وى... وى... وى..

سەلو: (دبىژتە فونادى) من نەگۆتە تە رەحمەتا خودى لى بيت وى (وئب سايد) ل سەر ئەنتەرنىتى يى ەى دۆك كۆم.

مەردان دگەل سەلو: تا قى گاقى مە نزانى سەروبەرى قى بابەتى چەوابوو؟

نادر: مامى مەردان تە دقئىت چ بزانى يى دبىژتە تە (بەشو) پاشا مە، ئەى خەلكى گوندى ئەى، شىر ەلالا.

مەردان: ەيدى دەنگى خۆ نزم بگە بەئىلە دا باش بزانىن.. سەلو بىژە ب ئاخفە ب ئاشكرا ئەقا تە گۆتى بۆ مە دوبارە بگە، بەلى ەيدى و ل سەرخۆ.

سەلو: مامى مەردان (چەند كەسىن دى لى خرقتە بوون) دەمى سەلو قەدگىرىت.

نورى: (دەبىت رۆژنامەك يا دەستى دا) ئەفە چ پىرۆپاگندە تو بەلاف دكەى كورپو تو دزانى تو يى بەحسە كى دكەى.

(بەلى نەشبا بىژىت).. كەسەكى بەرپرس و مەزنىە.

سەلو: (ئاخفتنا وى قەدپرەت و دبىژىت): ەكەر ئەز درەوا دكەم سەرى من بىرن، من ئەفە يا ب چاقى سەرى خۆ دىتى، ب گۆبىت

خۆ بەبىستى، (ب شاشى دەست دكەتە چاف و گۆبىن خۆ) ما ئەز د وئرم بىژم ەكە ئەز يى دلنيا نەبم، بەلى.

نورى: تو دزانى سزايى ئەقى پىرۆپاگندىن درەو بەلاف دكەت چىە؟ ئەز دى تە ەاقبىژمە د زىندانى دا، مالا خالەتى، ەا...!

ئەها، ەا، تابورى پىنجى ژ گوندى يا كىمە.

سەلو: ەچكو نزانى و تى نەگە ەشت كا تابورى پىنجى چى يە، سوئند دخۆم من تابورى پىنجى نەدبىتە نە نىاسىە. ئەقى توژى

دبىژى ئەقا من گۆتى ەمى راستە.

نادر: (ب کزگریوک و گری فه) تو راستگوی و سهلو خوزی بهس فئی جاری تو یی راستگو نه بایه (سهلوی بهردهوامی دا گری).
نوری: پاشقه بر و گوتی کورو بی دهنگ به دا بزاین کا چ دبیت!

مهردان: نه فهرمی عهزیزی من سهلو هه که تو یی پشت راست نه بی.

نوری: (ناخفتنا وی بری و بی دودلی گوت) نهی سهلو وهلا دی مالا ته خراب کهم.

سهلو: گهوره، پاشی سهری من بیره، هه که نه ز یی دره وین بم.

نوری: بیژه.. بیژه ته چ دیت و ته چ گوھ لی بوو.

سهلو: نه ز سپیدی چومه باژیتری دا ناسنما، دا ناسنما بو خولامه کی ته سهعدوی ده ریخم، خولامه کی وه سهعدو دی نه ف ساله

چیته قوتابخانی براده رینو سهعدو ژ هه می هه قالین خو زیره کتره.

نوری: (کیتلنجیه کی ددانتی)، تو نهو دی بو مه سهراهاتیا کوری خو فه گیری.

سهلو: ل من نه گره مام نوری، یا گرنگ نه ز گه هشتمه باژیتری.. من دیت تیک هاتن و تیک چوونه کا نه یا عهده تیه، سهر و چاقین

خه لکی بوخمتینه من گوت، خودی و خیری بینته د ریکا مه دا نه فرۆ هاتن و چوونا خه لکی نه یا نورماله.

هه ر تیک دهات کو دا دوکانا خو فه کهت، پسته پستی دگهل هه قسیب خو دکهت، به لی فه نه دکر، من گوھ لی دبوو کو هندهک

ناخفتن ژ کیس که لش ئاغای دگوتی، نه ز نه یی ب ساناهی مه من گوت، کورو سهلو، دقیت بزانی کا چ بوویه؟

نوری: (ناخفتنا وی بری) کورو مه قورتال که دی سهراهاتی و ژیاناما روسته می زالی، بو مه بیژه، زوو هه ره د ناف بابته تی دا.

سهلو: ل من نه گره یا نوری دی سهراهاتی بو ته فه گیرم، (پیچه کی فه دمینیت و هه چکو دهینته ههرا خو).

نوری: (روژنامی ژ دهستی خو دهاقیت ب توره بی) ژی کورت ژ یی ته (ژ شهرا ناخفتنا خو ب دوماهی ناهینیت).

سهلو: یا گرنگ هه می خه لک یی بی دهنگ بووی دهرزیکتی ب هاقیتری دی ته گوھ ل دهنگی که تنا وی بیت، نه ز نیزیکی بابی

عه توبی بهر دهسته کی قایقمامی (ئاغای) بووم. من گوته پی نه قیت دهنگ و باسین ئاغای ل با خزمه تکاری وینه، نه ز چومه دهف وی.

مهردان: مادئ روحا مه دهریخی، دی زوو بیژه!

سهلو: نه مر دکهی، نه مر دکهی، من دیت دهرگه هی ژورا قایقمامی یا فه کریه کو نه یا عهده تیه. دهرگه یی تاق بوو.

نوری: (فه بری) وللا تو یی شیتی نه م ژ ته شیتترین، هندی مه گوهدار یا ته کری نوکه، نه م چوبوینه باژیتری و زفریبوینه فه، مه

راستیا روودانی زانبا، بهری تو فئی چیرۆکی ب دوماهی بیی.

سهلو: (هه چکو نه ف پاشقه برنه هیچی وی نه بوو)، نه ز نیزیکی بهر دهستکی بووم، من پرسیار ژی کر و گوتی خیره؟

هیدی ل خو زفری و ب خه مگینی فه گوت: نه فرۆ سه یی مری..!

مهردان: به شو پاشا؟

نوری: تو سهر راستکری ب ناف (به شو پاشا) کو نه وه یی مری.

سهلو: وهی، نوری نه فه ندی خزمه تکاری ئاغای خزمی مه یه و نه د بهر ژه ونه دیا وی دایه زبانی بگه هینته من یان خو، ههروه سا

نهو...

نوری: (فه بری) مه زانی تو یی مروقه کی مه زنی ل باژیتری چه وانه، خزمی ته، بهر دهستکی ئاغایه، نی یا گرنگ.

سهلو: به لی یا گرنگ من هیدی گوتی کیه مری؟ وی هیدی گوته من، نه وه یی من پالدهت نه ز بزقرمه مال سه یی مری به شو، زوی

ب بهزه.

نوری: وهلا هه چکو نه ز باوه رناکه م. به شو پاشا سه یی ئاغای و دمريت!

سهلو: وهلا نه ها نه فه بوو یا بابی عه توی بهردهستکی ئاغای ژ دهقی وی بو گوھی من، نه م هه می دزاین کو ئاغای چه ند سه یین

هه یین، به لی بهردهستکی وی نه ز سهر راستکر م کو به شو پاشا ب خویه.

مهردان: خه لکینه زبانه کا مه زنه ب خودی زبانه، نه و سه د ناف مه هه میان دا چه ند یی عه زیز و راگرتی بوو.

نوری: ته نزانى كو چهوا مر؟!

سهلو: شهق و ته پا ل لاميت خو ددهت مرن، خوزى مريبا، نه مرن بوو!!

نوری: (ب توندى) پا چ بوو خو كوشتن بوو؟!

سهلو: كوشتن، به شو هاته كوشتن!

نادر: هاته كوشتن! چهوا؟

فوناد: (ب قه شمهرى فه) دياره وى نزانى وىق وىقانى دگه ل دپهلكا ناغايه كى دى دكر نه فجا خودانى وى نهو كوشت به ره فنانى ژ ناموسى كر.

(هه موو پيكتفه ب كه رب لى زفرين و سه حكرى)

عوزير: خودى دزانيت دزهك ل دور كوچكا ناغاي دزقرى و سه يى چويى، نه فجا گولله كا هاقيتيى و ده ملده ست هاته كوشتن.

نادر: كى دشيت هه ر هزرا دزينا كوچكا ناغاي بكه ت؟

عه بو: ولاهى مامو ب دوور وهر نه كر نه فرور دونيا يا پربووى ژ كه سانين هه رامخور.

عوزير: هه ژارى و گراني بى كارى خه لكى كوره دكه ت و برسبوون كافر بونه بى كارى يا زنده دبیت و نه فجا حسابا خو بكه.

نوری: (ب توره بوون) نه كه چيروكه كا دم بوزاندنى هه ر كه سه كى ناخفتنه ك هه بيت بلا بو خو بهيلىت.

سهلو: بكورژ (نه حمو مشكو) يه نه فنى ناسناقى وى شه فگيرى شه فنى يه ما هوون نانياسن كورى ئيسفكى.

نادر: پاشى گرت.

سهلو: هه لبه ت گرت، پا ته دقيت خوينا سهى، به شو پاشاي ب هه روه بچيت.

فوناد: (كه نيا خو فه دشيريت) نه رى به شو پاشا مر و هه ر چهوا پين خو كرنه جوت، نه فجا بو هه ر ب ناسناقى پاشا دبه ن.

سهلو: نه فه چ ناخفتن، فوناد؟ دونيا هوسانى يه ئيك د سه ر ئيكى دا يه سه يى مريى هه كه مر دى هه ر مينيت (مير).

عوزير: خودى ره حم ب (نه حمو بى مشكوى) بر هه كه سه گه هشتبايى دا ژ كاودانى نهو خوشتر بيت.

نادر: ره حم پى بر هه كه سه يى پاشاي گه هشتبايى دا ژ كاودانى وى باشر بيت.

نوری: نه م ل سوجه تا مشكوبنه هه ي كه رو.

نادر: نه .. نه عوزوبيللا مه چ په يوه ندى ب كوشتنا وى (تبوله كى) هه نه لعنه ت ل وى و باب و باپيرين وى بن.

مهردان: كيمترين سزا سپداره دانه.

سهلو: سه يدايى من سپداره دان ژى بو وى كيمه هه ر چه نده دقيت بيژين (به لى نه شيا ناخفتنا خو ته مام بكه ت).

فوناد: (قه برى)، يه عنى چ؟ سه يه كه و توبى، ما چ پيدفى فى هه ميبى هه يه؟

نادر: (ب گازنده) بو جارا دووى پشتى مه ليون جارا خودى مالا مه خراب نه كه ت ژ گه رما خو بى دهنگ به.

نوری: (خو نيزيكى سه لوى كر) گه فا لى دكه ت كو (اعتراف) دانپيدانى بكه ت وى چهوا نه ف چيروكه فه هاند.

سهلو: (هيدى پشت و پشت زقرى به لى ژ خو رازيه) گوژ: نه ز چيروكا دروست ناكه م و نه سه ره اتيا ژى، ده مى من گوھ لى بووى

ب غار نه ز چوومه مالا ناغاي تو نه شياى بگه هيه مالا وى، ته خيز هاقيتبا دا كه فته سه ر سه رين خه لكى و نه دگه هسه نه ردى تا

كه نالين ناسمانى و بيژره په يامنيرين وان ناماده بوون.

ل ويژرى بيژره كا جوان نه ز راوه ستاندم، پرسيار ژ من كرن (دكارى وى ديمه نى دووباره بكه ي وهك نهو فه دگيريت).

بيژره: ل جهى روودانا كه شه فريت نه م چاچيپكه فتنى دگه ل كاك سه لو كورى سه عوى نه فيبى سموى خه لكى گوندى...

بيژره: قه برى (كاك سه ليم) تول وى باوه رى يى كول پشت وى تاوانى نه گه رين سباسبى هه نه وهك تيروور يان تولقه كرنه كا

كه سايه تيه؟!

سهلو: ب راستى بى ترس كاكلا بابته تى.

بيژره: (جاره كا دى ناخفتنا وى دبريت) تو دكارى بو بينه رين هيژا بيژرى كو بكورژ كو ناقتى وى (نه حمو مشكوبه) سه ر ب

ریکخسته کا تیروستانه ئەقین ب ناڤ و دەنگ ل جیهانی.

سەلو: خەلکێ گوندی هەموو دزانن کو ئەو بکوژ (ئەحمو مشکو) یه و ناسناڤی وی (شەڤگێره) خەلکێ گوندی هەموو ترساندن، ئەو ژێ ..

بێژەر: (ناخفتنا وی دەپیت و خوژێ دووردکەت، دا راپورتا خو ب هێریت). هەرودسا بینه‌رین خوشتقی وەک هەوێ بهیستی ژ ژێدەرێ مە یی باوەرپیکری، ل پشت قی روودانی هەندە دەستین ڤه‌شارتی هەنە کاری وان تیکدانا تەناهی و ئاسایشا باژیری یه ... (ڤه‌مراندنا وی روناھیا ل سەر وی دیمەنی هاتیە کرن و زڤرین بو مەیدانا گوندی).

سەلو: پشتی ئەڤ چاڤپیکه‌ڤتتا تیلە فزیونی مە کری، (بو زانین وەک رەنگ و باسەکی ب لەز لێدا) (بەردەوام بوو) ئەز ب غار چوومە قشلی من گوھ ل هەوارا (ئەحمو مشکوی) بوو ئەڤی سە کوشتی، پولیسان جەلدە ددا و وی دکرە هەوار (بەختی خودی وللا بێ دەستی بوو)، من ب گوھین خو بهیست نە کو کەسی بو من گوٲ، د دویڤ دا ئەز ب غار هاتە گوندی هەر کەسی من ل ریییا خو دیتی من بو ڤه‌گیرا.

عوزیر: (ب گازندە) تو دبێژیە خەلکی بەری بێژیە خەلکێ گوندی خو.

سەلو: ئەز دیتەم، من دکرە غار و قیژی ڤەدان پرسیار ژ من دکر چ روودایە من ژێ بو ڤه‌دگیرا ما تە دڤیت ئەز درەوا بکەم. (ب درەو) بارا پتر وان نوچە دیتبوو ل کەنالی ئاسمانی.

مەردان: دگەل من ب ناخڤه، دێ ڤه‌شارتتا وی یا فەرمی بیت. ئەڤه کیمتر ئەرکە بەرامبەر قی قارەمانی.

ڤوئاد: (ب ڤه‌شمەری) وللاھی تشتە کە کەنیا مژوڤی پێ دەپیت ڤه‌شارتتە کا فەرمی بیت، مری ژێ سە بیت، (د دویڤ دا گوٲ) پاشا!

سەلو: ئەڤی ئەز نزانم بوچی درەوی بکەم ئەز وی دبێژم یا من گوھ لی بووی و من دیتی ڤه‌شارتنی ئەز نزانم.

مەردان: خودی تە روو رەش بکەت، بابەتی ژ هەموویا گرنکتر نەزانی.

نوری: ما وی ژێ ناخفتن و پرسیار پێ دڤیت؟

بابی ئازادی: هەلبەت دێ ب رەنگەکی فەرمی و ڤه‌شارتتە ک کو بەرامبەر جەهی و ناڤی و رەگەزی وی بن، ما تو نزانێ چەندێ عەزیز بوو ل دەڤ ئاڤای.

مەردان: ما دێ بو من بێژی نێ ئەز دزانم.

ڤوئاد: ئیک پرسیار من دڤیت هون بەرسڤا وی بەدن، هەکە دێ زەرانی من پەڤیت! (هەموو سەح دکەنە سەر و چاڤین ئیک و دو)، هەکە ئەڤ سەیه نە سەیی ئاڤای با، هون دا هەندە پێڤه مژوول بن؟

نوری: (هەچکو وی وەکی هەمی یین دی پرسیارا ڤوئادی نەبھیستی)، دڤیت ئەم ژڤانی ڤه‌شارتنی بزانی، ئیکی بەنیرنە باژیری.

مەردان: (ل دۆر خو زڤری) سەلو، وەرە قیڤی.

سەلو: (گەلەک ب گرنگی)، ئامادە مە مامۆ بابی ئازادی.

نوری: خودی ژ تە رازی بیت (بابی ئازادی) تە کەس نەدیت سەلو نەبیت بو مە دەنگ و باسین ڤه‌شارتنی بینیت تا ئەو دزڤریت دێ چلی ژێ ب دوماھیک هیٲ.

مەردان: (گرنژی و دەستی خو دانا سەر ملی سەلوی) ئەڤی جارێ (سەلو) تو دزانی چەوا بالندە دڤرن ئەها هوسا دێ فری و دێ چیه باژیری دا ژڤانی ڤه‌شارتنی بزانی زوو ب زڤره. ئەڤجا دا ب لەز بچی هەسپێ من بیه.

نوری: قی جارێ ژێ خو گیت نە کە ی وەکی هەمی جارا.

سەلو: خودی ژ تە رازی بیت نوری ئەڤه‌ندی.

نوری: هەمی تشا بزانه ژڤانی ڤه‌شارتنی جەهی ڤه‌شارتنی جەهی فاتحی (سەر ساخیی) جەنازی.

سەلو: ئامادەمە، ل سەر چاڤین من، ئەمری تە سەر سەری من.

مەردان: تە گوھ لی بوو مە چ گوٲه تە، لەزی بکە، لەزی بکە، دا مە ماوه هەبیت کا دێ چ کەین؟

سهلو: ناماده مامی (مەردان) چاڤین خۆ ب نقیمه و فهكه دى بىنى ئەز یی ل بەرامبەر تەمه.

مەردان: پىچەكى راوهسته راوهستى (سهلو) راوستا..!

نورى: (ب توره بوون) بهیله دا بچیت.

مەردان: بیهنا خۆ فرههكه، یا نوری ئەفەندی هەمی تشتان پرسیار بکه ب رەنگه كى بەرفرهه شاندىن فەرمى بەرپرستىن حكومى كه نكه نین مەزن، گۆتارىن دهینه خواندن دى ل سەر گورى بن یان ل مالا ئاغای هەمی تشتا تو تیگه هشتى!؟

فوناد (پى كه نین) بمینه و بمینه هەر یا مای په يكه ره كى بۆ سهى دروست بکهن بۆ بهر هاتنا ره وینا وی.

نورى: (ب توندى بهرسف دا) كى دبیتیت ئەف كارە ناھیتە كرن، ئەز دى هینمه بیرا ئاغای، بۆ قى كاری گرنگ و پیدفى.

سهلو: (خۆ ناماده دكهت بۆ دەر كه فتنى)، ههوه تشته كى دى ژ من دقتیت.

مەردان: بۆ كیفه؟!؟

سهلو: (ب ساری) بۆ كیفه بۆ مالا مه ئەز دوا كهفت ژ ژنا خۆ، ژنا من (مەرىشا) دى دونایى ب سەرى من دا هینته خوار.

نورى: (ب توندى و توره بوون) ب خودى شیتوكه د خوشیدانه نیتىكى (سهلو) دى دىت ئەو كاری مامى (بابى ئازادى) تو پى

سپرای، تە ژ بىر كر. (د دویف دا گۆتە عوزیرى) گوھ بده (عوزیر) دى ل ناڤ گوندى گەری مال ب مال، ئە چ بهانا هیجه تا قەبوول ناکەم، هەمیا دى ل قیرى خرڤه كەى.

عوزیر: ئەمرى جەنابى تەیه دەر دكه قىت دونیا تارى دىت.

دیەنى دووى:

(هەر دىكوری بەرى نهو، گوندى هەموو ل مەیدانا نیفا گوندى كومبووین)

مەردان: دگەل نوری ئەرى نوری ئەفەندی ئەم چ بکهین، (هەچكو ژ پرسیارى فەجنى) دى گەلهك پیرابوونا كهین گەلهكا دڤیا خۆ فەدزیت ژ قى دەراڤى كه تیى، هون كاری خۆ بکهن هون ل قیرى و خەلكى گوندى ل ویرى، چ بهانه قەبوول ناکەم هون هەمی بەرپرستیان بەرامبەرى من هەر خەمساریهك، دەرگه هى زیندانى یى فەكره.

فوناد: باشه بەلى كاری تە چى یه؟

نورى: (ئاخفتنا وی برى) بىین وهكى مه ئەى بەریر، كاری وان تنى چاڤدیریه و سەر په رشتیه كه سى كار نه كهت سزا بدهن، وهك سلكوپین وهكى تە (گوھى خۆ نه داىی ئەو روژناما دەست دا بەر په ر سە حدكهت كه سىن ناماده) هزر و پىشنىارین خۆ بىژن پىشنىارا تە چیه.

نادر: نادری، هزر و پىشنىار یا هەمیانە، بەلى ناییت ئەم ژ كه سى دى كىمتر بىتن و قى هەلكه فتنى دقتیت ئەم هەمی بچین.

مەردان: هەلبەت ئەم هەمی دى چىن ئە، چهوا چىن دەستىن خۆ بلند كهین ئەفه شىنبه كا گرنگه یا (سەیه) یا گرنگه بۆ ئاغای.

نورى: (ئاخفتن فەبرى) گرنگتر ئەوه ئەم خۆ باش ناماده بکهین بۆ قى هەلكه فتنى، ئەم نه بىنه دىماكوكى درنده ل شىنبى، بەلى بىینه نمونا پىشكه فتنى بۆ خەلكى دى.

عوزیر: هزرا تە چى یه ئەم وهك كردوس ب ریز بچین.

مەردان: (ب گرنزین) خودى ژ تە رازى بىت، عوزیر بۆچى ئەم دى چینه دەواتى.

عوزیر: مەبهستا من ئەم ئالایىن رهش هەلگىرین.

نورى: هون دى چ كەن هەكه هەندەك گۆتار ب قى هەلكه فتنى هەبن.

مەردان: ب ساناهیه، ئەم دى هنىرینه ل پهى هۆزانقانى مه یى بى بهقل (عەلى شان) ب ئىك هەلبهست دى رووی مه سپى كهت.

نورى: براڤۆ (بابى ئازادى) گەلهك گوندىن دەوروبەر دى هۆزانقان هەبن دقتیت كهس ژ مه نه بهت.

نادر: دى كى بەراهىكا مه راکەت كهس هندی مه حەز ژ ئاغای و سهیى وی به شو پاشای ناکەت.

فوناد: ههوه ئەز سهودا سهركرم ئەز هوسا ههست دكهم هون حەز سهیى ئاغای دكهن پتر ژ ئاغای.

نوری: (ب دهن بلندی) تو مروڦه کي نه زانی و دی هر مینی نه زان چ ژ پروتوکولاتا سیاستی نرانی، سیاست یه عنی نیزیکبون ژ مه زنا، که سانین وهکی ته زحمه ته تیبگه هن.

مهردان: ئەم هوسا یین په روه رده بووین و راهاتین سهدایین فوناد.

فوناد: عه فیه بو ڦی په روه رده یی، به لی هم مو دره و دۆربان و پاڅرنا سهرملایه.

نادر: یا سهدایین (فوناد) مروڦه کي رون حکومه تقراط به. (حکومت قرات به).

سەلو: سهدا یه عنی تو من هه لگره و ئەز دی ته هه لگره، دونیا هه می به رژه و نندینه بده و بستینه.

عه بو: (ب که نی) هندی رون و ڦه بیه ئەڅجا ناهیتته دیتن.

فوناد: گو ه بده کی نه سیحه تا دکهت کی تانادته دگهل نادری ئەری مه به ستا ته حکو قرانیه تی چیه.

سەلو: سهدا یه عنی تو من هه لگره و ئەز دی ته هه لگره دونیا به رژه و نندینه، بده و بستینه.

فوناد: (ب که نی) حیکمه تی ژ ده ڦی..

نادر: (ناخفتن بری) ژ ده ڦی شیتتا.. به لی ژ من باوهر بکه ناقلمه ند خه مدارن.

مهردان: (خو کره د ناڦ دا) مه قورتال کهن ژ ڦان گو تنین بی مفا، به ییلن کار بکه یین (سەلو) هه ره ب زوو هوزانځان (عه لی شان) ی بهینه ڦیری دا بو مه هه لبه سته کي تاماده بکهت.

عوزیر: سهدایین فوناد کو ناخفتنکه ره کي بی به ڦلی ره ئیا ته چیه هه که تو گو تاره کي موکوم بنځیسی ل سهر ساخیی بخوین دا ژ بهری هه ڦدژ بچینه لایه نگیرا.

نوری: (گه له ک ئەڦ ناخفتنه یی خوش بوو) وللا تا باش ئینا عوزیر (ب دهن که کي بلند دگهل خو ناخفت) هه لبه ست و گو تاره کي باش دا ریزا مه ل ده ف ناغای بلند بیت دگهل (جفاتنی) هوون گو تارای ریکیتخن و (عه لی شان) هه لبه سته کي.

عوزیر: تو دبیری وی کات هه بیت بو دانانا هه لبه سته کي.

مهردان: (عه لی) به هله وانه هه که عه ڦلی خو دا کاری ب رژی وهرگرت دی ب له ز و سهریبه کی هه لبه سته دانیت.

نوری: مه به ستا ته چیه ب گرنگی وهرناگریت؟

عه بو: ب راستی هنده ک جارن نازداریا ب سهری مه دا دفروشیت.

نوری: ئەز که سی نانا زینم، دی ب خه م ڦه وهرگریت، نه ب خیرا خو ئەز ب خودی که م، دی وی هاقیمه زیندانی، ئەڦ هه لکه ڦتنه نه وه ک چ هه لکه ڦتنین دیتره، پاشا بمریت و کهس یی نه بیثرت!!

فوناد: نوری ئەفه ندی سه، سه یه (تیپا دوماهیکی باش ڦه دچیت).

نوری: (تیپگه هشت کو ئەڦه جشینه)، ببوره مه به ستا ته چی یه؟

فوناد: (رون دکهت) مه به ستا من کو مری سه یی ناغایه نه کو ناغا ب خو به (ب قه شمه ری) نوری ته دڦیت مالا مه خراب که ی.

نوری: (ب ترس ڦه) به لی.. هه لبه ت مه به ستا من سه یه خودی سهروره یی مه ناغای مه (عه بدین) ی ژ ته مه نی مه بو وی بهت.

عوزیر: (نوری دبه ته پاش) نوری گو ه بده هه که هه لبه ست ل ده می خو تاماده نه بوو، هه که (عه لی شان) ل مال نه بوو یان چووینه سهره کي یان ب له ز و به ز بنځیسیت وه ک مه دڦیت ناهیت، ئەز دبینم بلا گو تاره کي تاماده بکه یین و ئیک ژ مه بخوینیت هه لبه ست بلا بمینیت بو حفتیا چلیی.

نوری: ته دڦیت تو په یفا مه بخوینی.

عوزیر: هه که تو دبینی کو ئەز یی هه ژیمه بو خواندن.

نوری: (ب قه شمه ری) ما مه کی هه یه ژ ته باشتر؟ خه لکینه گو ه بده نی (عوزیر) ی دڦیت په یفا مه بخوینیت.

عوزیر: (هه چکو نرانی کو نوری قه شمه ریا یی دکهت) سهربلندیه بو من، به لی من دڦیت هوون هاریکاریا من بکه ن.

نوری: (هه ر ب قه شمه ری)، سەلو تو ژی سەلو ئەفه ندی ته ژی نه ڦیت جه ناب، په یڦه کي پیشکیش بکه ی. وللا تشته کي خوشه، ئەم کیڤه بچین دونیا پایه جه و مه نسبهت، ئەوه مروڦ یی باشه یی کیشا خو بزانیته.

دیا رهمو: (هاته ژوور و یا دکه ته هوار) ویل ویل، پستا مه شکسته نهو دنگ و باس راستن، بابی نازادی. مهردان: راسته (دیا رهمو) بیپنا خو فرهه که خودی دی بهدل قهکته.

دیا رهمو: (ب دوو ری) خوژی ههسپی بابی رهموی با یی بوژ با نهکو (بهشوی) خوشتشی (ب دره و هر دکه ته گری) هیش یی گهنج بوو نه ما هیش لاهوکی پهیت بوو.

فوناد: خاله تا دیا رهموی مری سهیه نه کهس ژ گهنجین گوندی ته خیره؟

دیا رهمو: تو من خشیم و نهزان ددانی کو نهز بو کتی شینیپ دکهم، ب خودی دوورکه تن ژ وی زهمه ته، کوری من خودی نه کهت تو بوچ خوشتشیپن خو بگری.

فوناد: ئی خالهت هیش یا ل هزرا من جهی نهو لهقا ل پاشیا من دای یا دیاره (ب رهنکه کی پیکه نین پاشیا خو نیشان ددهت). نوری: (ب توره یی قه) باشتر نهو تو ژ قیری بجی هیش نهز زیده تر توره نه بوویم، هه که دی ته هاقیمه، (ئیشاره تی دکه ته که له بچی).

دیا رهمو: گه لی خیرخوازا، مه و فونادی و ترانیت بهیلین نی وی ههمی ژیی خو بر نهو هه قده، تا نهو دابیرکا سهر وی کیشا گوتی نهو ب رهخی هات، ما دی چ لی که یین.

(دهست دا گریان و قیژیا ب رهنکه کی زیده). وهی بو مسیبه تی.. هه واره.

نوری: دهولت سهری خو دیا رهمو چهند تو بکاری ژنا پهیدا بکه نه مازه نه قین دزانن شینیپ و پی گوتنی بکن، دا دگهل مه بن ل قه شارتنی ل سهر گوری و ژ وان ژنن پی گوتنی دزانن.

دیا رهمو: ب شانازی قه هه لهبت نهز (دیپتره جقاتی) هه وه ژ بیر کر ده می مرنا چیتلا موختاری من چ کره قوزلدیمان. نوری: وی ده می نهز یی ناماده نه بووم. نهز ل سهر ساخیا به کر ئیسماعیل پاشا بووم کا به نده کی بیژه.

دیا رهمو: ب دهنکه کی خه مگین.

نوری: گه لهک باشه ل گورستان دی چاچی من ل ته بیت، ده می نهز ئیشاره تی ددهمه ته دی دهست پی که یی. کا دیا نایف ل سهر جه نازی شیخ عوییدی باش پی دگوت، بهیله بلا هاریکاریا ته بکهت.

دیا رهمو: (غیره تی گرت) نهو دیا نایفی چی یه (د گوهی نوری دا گوت) نه قه هه یقه که کوری وی مری چ پی نه گوتیه. مهردان: (سهری خو ده ژنیت و پشته قانیا ناخفتنا دیا رهمو دکهت) دبیت وی دهست ژ پی گوتنی بهردابیت.

نوری: نهز دیپتره هه وه من ل بهیبا شیخ عوییدی گوه لی بوو، دهنگی وی که قر دهینانه گریان.

مهردان: (دقیا قی گهنکه شی قه بریت) دبیت دهست ژ پی گوتنی بهردابیت، چونکی ژ میژه من دهنگی وی نه بهیستییه. نوری: نهز ژ داخوایین بیرهاتنا کوری خو بکهت ده می ل جه نازی به شو پاشای ناماده بیت.

عوزیر: دی بیرهاتنا وی کهت بی کهس ژی بخوازیت.

دیا رهمو: (ههر وه کی دهرهت بو خو دیتی دا دیا نایفی ژ ریبا خو راکهت)، نه ها نه قه یه یا نه م ژی دترسین یا نوری نه فهندی کو نهو بیرهاتنا کوری خو بکهت ل جه نازی به شوی.

نوری: (ب توره یی) من تیپگه هینن بابهت چی یه؟

نادر: هندک بن حه رام هوسا به لاف دکر کو کوری وی یی مری ژ نه گری لهقا به شوی.

عوزیر: به لی لهق نه دانابوو تنی رهوی بو پی ترساندبوو.

نوری: (وی تاوانبار دکهت)، سه د دهر سه د وی دزیه ک ژ مالا ناغای یان ژ باغچی وی کری.

دیا فارس: خودی دزانیت.

مهردان: مه و فان پرو پاگندا چ ژ ئیکه!!

نوری: سوژ بیت نهز نه هیلم کهس خوشتشیپ مه یی وه غه رگری به شو پاشای تاوانبار بکهت سویند بیت ههر که سی هزره کا هوسا بکهت، نهز وی ب هاقیمه د زبندانجی دا.

فوناد: ئەھا نوکە من زانی بۆچی کەس ل جەنازی کورۆ دیا نایفی نەچوو، ھوون دترسیان ژ ئاغای ژ ھەوہ تورہ بیت، غەریبە. مەردان: سەیدایێ فوناد چ غەریبە؟

فوناد: ھەوہ دونیا را کر و نەدانا ژ بەر سەپەکی فەتسی، گەنجەکی گوندی ھەوہ ژ ئەگەرا وی مر بەلێ ھوون بێ دەنگ بوون. عەبو: ئەری گەلی جقاتی بۆچی زولمی ل دیا نایف دکەن.

وئ سەپ، ئاغای ب مرنا کورۆ تاوانبار نەکرە، بەروفاژی. وئ گۆت، ئەز و کورۆ خۆ قوربانی ئاغای و سەپ وی ببن. فوناد: (ب گومان و حیبەتی) عەبو ئەوی وە گۆت.

عەبو: ھەلبەت سەیدا، بۆچی درەوہ قیامەت و گورۆ تاری و ب ترس بی ھەی.

فوناد: سویند دخوم نە تو نە کەسانین وەک تە چ گور ھەوہ وەرنارگن.

بەلێ دبیژیت قیامەت!!

نوری: بەسە ب دوماھی ھات، مادەم وە گۆتبی، چونکو ئەو ژن ژێ وەلاتیەکا باشە، ھەکە بەشو کورۆ وی لەق دابیت، ما چی یە گەلەک ب ساناھیە، ئەم دقیت قوربانی بۆ سەرورەتین خۆ بەدەین.

فوناد: تو ب شەرەفا ھەقالینی ھەکە ئەو. گەنجی مری، کو شوبنا (نایف) ئی کورۆ تەبا دا ھەلوپستی تە چ بیت.

نوری: ھەر ئەف ھەلوپستە بیت قەت ناھیتە گۆھارتن. فوناد ھیش تو نوجوانی، نەکەتیە بەر پیتلین ژبانی.

دگەل خەلکی گوندی: مادئ خۆ دەمی خۆ ب ئی گەنگشا تەمسار بۆربین.

مەردان: ھەرن وان ژنا پەیدا کەن ئەفین شینیا دگین.

نوری: گەلی بەریزان دا گۆتاری ئامادە بکەین، ئەم ھەمی پیکشە ھاریکاریا ئیک بکەین بۆ دارشتنی.

عوزیز: (ژ نەزانین) نوری ئەفەندی مادەم تو دئ خوینی ھەما بنقیسە.

نوری: خۆ ب دەتە پاش، چونکو ئەز دئ ب ناخی گوندی خوینم.

مەردان: راستە ھەکە مە ھەمی پیکشە ھاریکاریا ئیک دو کر گۆتار دئ باشتەر بیت.

نادر: دەقیقەکی نوری ئەفەندی مە تشتەکی گرنگ ژ بیر کر دا چۆنا مە بەھایەکی (مەعنەوی و مادی) ھەبیت.

نوری: چی یە؟

نادر: مە ژ بیر کر چەند بەرخا دگەل خۆ ببەین.

عوزیز: دو بەرخ ژ دەف من دیاری بۆ گیانی سەی، بەشو پاشای.

نوری: دەم خوش چەوا ھزرا من نەھات، ئەز بسپورم د ئان کاران دا.

نادر: پشتی فەشارتنی دئ پارێ وان بەرخا ل ناخ بەینا خۆ دا کۆم کەین ھەر مالەکی دئ بیشا خۆ دەت.

نوری: نادر تو ب کاری بەرخا رابە، یا گرنگ ئەوہ ئەم ژ نقیسینا گۆتاری تەمام بکەین.

ئەم چەندی بنقیسین، ئەم دەرھەقی وی دەرناکەفین، گەلی جقاتی ھاریکاریا ئیک بکەن. ھندەک ل دۆر مەردانی کوم دبن.

عوزیز: دئ ناخی پلنگی، میرخاس ل سەر دانین.

نادر: (دئقیسیت و دووفا دا ئەفا نقیسی ب دەنگەکی بلند دخونیت)، پلنگی میرخاس شیرێ نە ترس.

عەبو: دقیت ئەم رەگەزی بنەمالا وی یا سەرورەخانەدان بیژین.

نادر: دئ بیژین سەپەکی خودان ئەصل و فەصلە.

فوناد: یەعنی بیژن سەپ کورە سەپە.

نوری: (ب تورەبوون سەح دکەتی)!!!

فوناد: مەبەستا من ئەو خودان ئەصلە ژ بنەمالا پاشانە، چونکو باپیری وی سەپ سەھیل پاشای ب خۆ بوو.

نادر: (تیکەھشت کو نوری پێ خوش نەبوو، ئەفا نقیسی رەتکر و ب دەنگەکی بلند) ئەصلی بۆ ھەسپانە نەبوو سا.

نوری: ئەری گەلی جقاتی کی ھەمی جوژین وان دنیا سیت.

فوناد: جغاری.

عهبو: وولف

نادر: شارلو

عوزتیر: سهیی تاغا ژ کپژ جوړه، فهیتیه ئەم شاشیی بکهین.

فوناد: (ب قهشمه‌ری) ئەو ژ بنه‌مالا پینج ستیرایه.

نوری: (ب توندی) بنقیسه ئەو باشتربین جوړه ناف نه گرنه.

نادر: (ب دوو ری) ناڤی وی بهسه بهشو ناڤه‌کی خوشه، یان بلا دانین هیرش بهر.

فوناد: (قه‌بری) زارۆکپین هه‌وه ده‌ته بهر له‌قا دکوژیت نازار و خه‌ما زیده دکه‌ت روندکپین دایکا دهینه خوار ژ بهر هندی هه‌وه دکۆتی

ناگروباریت.

نوری: ئەز ب گومانم کو تو ئەف شه‌فه ل مالا خۆ بنقی؟ دترسم ته یا باوه‌رکری کو تو هه‌قدژ و ئوپزسینونی.

فوناد: نه‌یا گرنه‌گه ئەز دئ ل کیشه بنقم، به‌لی یا گرنه‌گه ئەز دزانم دئ چه‌وا نقم.

مه‌ردان: ئەز نزانم بۆچی ته ئەف سه‌یی ره‌حمه‌تی نه‌فیت و ته خودانی وی ژی نه‌فیت.

فوناد: راسته‌ ناژهل ره‌وشتی خودانی خۆ وه‌ردگرن (هه‌می ب حیبه‌تی سه‌ح دکه‌نی) مه‌به‌ستا مه‌ تاغا ژی هه‌که یی ژ هه‌وه رازیبیت

یی هیمن و بی ده‌نگه، هه‌ر ژ نشکه‌کی فه دئ فیربیت وه‌کو فولکانی.

نوری: ئەفه بی به‌ختینه قه‌ت چ راستی تیدا نینه تاغا نا فیربیت هه‌که نه‌گه‌ره‌ک نه‌بیت. خوزی ته بی ده‌نگیا خۆ فروتبا مه، ئەفه

(عه‌لی شان) چیه، نه‌هات.

عه‌لی شان: سه‌لام عه‌لیکم، و گۆتی هه‌وه پرسیارا من دکر؟

مه‌ردان: کورپ حه‌لال ل دووڤ ناڤی خۆ هات هه‌ون ده‌ست ژی به‌رده‌ن هۆزانه‌نی مه‌هات.

نادر: (عه‌لی) هوستایی ڤی کاریه.

مه‌ردان: (کاغه‌زی ژ ده‌ستی نادری ده‌ردئییخت و ده‌ته ف عه‌لی) ها برا بگره مه‌ دڤیا هاریکاریا ته بکه‌ین.

عه‌لی: بابته چی یه؟

نوری: هه‌لبه‌سته‌کا پین گۆتنی، له‌ز بکه‌ن ئەم گه‌له‌ک ب له‌زین و فه‌شارتن پشتی نڤیژا نیڤرۆیه.

عه‌لی: (سه‌ح دکه‌ته کاغه‌زی) جه‌نازی کی یه، کی مریه؟

مه‌ردان: به‌شو پاشا.

عه‌لی: به‌شو کی یه؟

نوری: ب تۆره‌بوون به‌شو پاشا سه‌یی تاغای.

فوناد: به‌شو ئەی سه‌یدایی (عه‌لی) ئەو دینامیت و ناگره.

عه‌لی شان: وه‌ دیاره هه‌ون حه‌نه‌کا دکه‌ن، هه‌ون ژ هه‌می ئاقلی خوه‌ دبیزن، هه‌وه دڤیت ئەز هه‌لبه‌سته‌کی ل سه‌ر سه‌ی فه‌هینم،

باشه ئەز چ ژیان و چاکبیتن سه‌ی به‌شوی نزانم.

مه‌ردان: (ده‌ستی وی گرت و ب نه‌رمی دگه‌ل ئاخفت)، گوه‌ بده‌ دبیت تو گه‌له‌ک بی زانیاری ل سه‌ر به‌شو پاشای نه‌بن، به‌لی هه‌می

شاهدیی بۆ خه‌یالی ته و پیکتینان و لیکدانا ته بۆ هۆزانا دزانی. نه‌وه‌به‌ گه‌لی جڤاتی.

نادر: هه‌ما ئەو به‌س ده‌می ئەو هاتی گورگ ل ده‌قه‌ری نه‌ماینه.

فوناد: به‌ره‌که‌ت ل وان سه‌بیتن ده‌وره‌بیرین وی بن، باژیره‌کی دترسین.

عه‌بو: ئەز شاهدیی دەم بۆ دلسۆزیا وی به‌ری دو هه‌یقان ئەز چوومه سه‌ره‌دانا تاغای، چونکو ئەز نه‌دنیاسیم، هیرش کره‌ من و هه‌که

تاغای لی نه‌کریا قیری نوکه ئەز نه‌مابووم. به‌لی قیریبه‌کا تاغای ئەو د جه‌ دا راوه‌ستاند. گه‌لی جڤاتی ئەوی په‌روه‌رده‌کری بی

خوششقیه. ده‌می ئەز بۆ ده‌رکه‌تیم بۆ ویس و ویسا وی کورپا خۆ ده‌ژاند، هه‌چکو ئەم بووینه ده‌سته‌برا.

فوناد: (ب قه شمه ری) راست سه یه کنی زیره ک و تیگه هشتیه دزانیته هه قالیا کیین بکه ت؟
عوزیر: ئەز مەر جانی دکهم دی ته دنیا سیت، هه که جاره کا دی تو چوبایه، بلا پشتی پینج هه یقان بایه.
نادر: ما هه وه گو ه لئ نه ببوو ژ وه لاتیبین بیانی هاتیبون کو بن دا نفسی سه یین خو باش بکه ن، ئە فجا ژ ناغای خواستن به شو
پاشای دگهل خو ببهن، به لئ ناغای گو ت: ئەز دی روحا خو دهمه هه وه، به لئ بی وی ئەز نه شیم.
فوناد: وه یه کهس ژ مه نه شیت بی جان بژیت، نه مازه هه که دگهل سه یه کی گریدای بیت!!
مهردان: هه وه گو ه ل دهنگی رهوینا وی بوویه؟ حه رام ئەم بیژینی رهوین.
عه بو: بیژه ناوازی بولبول.
نادر: وهی خه م، مه جاره کا دی گو ه ل رهوینا وی نابیت، مه به ستا من ناوازی وی.
فوناد: بوچی رهوینا سه یین گوندی یا چه وانه، هه ما چاقین ته بن، دیژی سمفونیان!!
عوزیر: گه لی جفاتئ ئەز نه یینه کی بیژم من هه لگرتبوو بو گو تارئ ب سه ر جه نازی بخوینم، هه فژیان من گو تی من ب چاقین خو
ددیت به شو پاشای پین خو پاقرکرن به ری بجیته نا ف خانی.
فوناد: به لئ بهس وی چوار پی هه نه!!
عوزیر: مه به ستا من ژئ وه بوو، هه ر هوسا ژنا من دگو ت دهمی بو ده ستنقیژی دا چیته ده ستاقی مه به ست، ره وشت و تیتالان
دزانیته ژ گه له ک مرو فان چیتر، ئەری هون بو هندئ ناچنه چولی.
(هه می دکه نه که نی)
نوری: ته گو ه لئ بوو ئەقی تو مار بکه.
عه لی شان: ما فه ره ئەقان هه می روودان بکه مه د هه له بستئ دا، دو ماهی هه ر سه یه.
نوری: (عه لی به گ) ئەم دناخفین تو بنقیسه تو تیگه هشتی، وللا هه قدژه کی دی بو یی کیمه (سه ح دکه ته فونادی). بلا بو ته رون
بیت کو چه ندئ عه زیز بوو ل ده ف مه و نهو چه ند خه مگینین بو چوونا وی.
مهردان: (عه لی ژ جفاتئ دوورکر) یا سه یدایی عه لی سه ی پیروژیا خو یا هه ی د قورنانا پیروژ دا ناقتی وی یی هاتی ل سوره تی
(کهف) ژمارا وان باوه ریپکریا ده یته گوهارتن به لئ سه هه ر ئیکه.
نوری: دی هه له بسته کا هه ژئ بیت، چونکو مفای بو خو ژ که لتور و ئایینی وه رگه.
عه بو: هه که ته فیا ژ فولکلوری ژئ ئەم یین فیرویین کوریا سه ی یا خواره هه که چل سالا د قالبی دا بیت، راسته.
(هه می پیکشه): راسته!!
عه بو: نه ئەفه شاشه، نه نه یا خواره به لکو یا نه لقه ل جهی خو (دوو رووی ناکه ت): بی ده خش وه ک هنده کا.
فوناد: وللا ته راست گو ت باشته ژ گه له ک که سین شاره زا دورویاتی دکهن.
نادر: ب راستی ئەفه یا نوویه بهس ته ژ کیشه هینایه.
سه لو: بیگو مان ئەو به رده وه ام سه ح دکه ته به رنامی (کی دی مه لیونه کنی به ت).
نوری: ها یا سه یدایی (عه لی) ئیک ده مژمیتر ته یا مایی کو هه له بستئ دروست بکه ی.
فوناد: (کاری خو کر دا بجیت) دی ب خاترا هه وه، ئەز دی چم دا هون به رده وه امی به دهنه جقینا خو هه وه ده ستیپکری.
عه لی: کیشه سه یدایی فوناد؟
فوناد: ئەز نه شیم زیده تر چاقه ری بم گوهداریا فان دره وا بکه م، ئەو چه ز ژ سه ی ناکهن، به لئ دورووی دکهن.
نوری: (گه فا دکه ت) ناخفتنا ته راسته ئەم قئ دکه یین ل سه ر خاترا ناغای و تو دزانی دی چ بیت، بو ئەقین هه قدژیی دکهن، (ب
ده ستین خو ئیشاره تا که له بچن دکه ت).
فوناد: (بو هه میا) نه هیلن که سانین وه کی وی هه وه ب فان گو تنین تو ره هات بترسینیت.
ئه فرۆ و مه پتر پیدقی ب شه فافیه تی و ناشکرای هه یه.

عەلى: ھەكە ھوون دى ب شەر چن، ئەز نەشىم ھزر بگەم!
 مەردان: نە.. نە كەس شەرى دگەل كەسى ناكەت بنقىسە، فوناد مامۆ بەلا خۆژ مە ڤەكە.
 عەلى: (سەح دكە تە كاغەزى دخوينيت) (ئەسىل، ب ھىز، دەڤى) ئەو وەفا بۆ كىيە؟
 مەردان: بۆ كى، ئەڤە چ ئاخفتتە؟ عەلى تە دڤىت بۆ كى يى ب وەفا بىت، ھەلبەت بۆ خودانى خۆ.
 نورى: مەزنى خۆ خودانى خۆچ جوداھى نىنە مە قورتال بگە.
 عەلى: چ جوداھى نىنە بۆ مەزنى خۆ خودانى خۆ (كاغەز، دا وان) ئەز ل سەر وان دنقىسىم يىن وەڤى بن بۆ برايبىن خۆ.
 مەردان: مەبەستا تە چى يە؟
 عەلى: مەبەستا من دڤىا يى ب وەفا بىت بۆ ھەڤ رەگەزى خۆ، بۆ وان سەيىن دگەل، نە بۆ مەزنى خۆ.
 عەبو: باوەر بگە وى دو گورگ خوینەلو كرن، د ئىك شەر دا.
 عەلى: بەلى نە بەرەڤانى ژ كورپىن ھەڤ رەگەزى خۆ بەلكو بەرەڤانى ژ كەرى پەزى مەزنى خۆ كر.
 عەبو: نەخىر ژ ھەمى باژىرى خۆ.
 عەلى: (باژىرى مەزنى وى) گوهدىرا من بگەن، ئەز ل سەر قازا دنقىسىم، دەمى ھەڤزىنى وى دمرىت، ئەو ژى خۆ دكوژىت.
 ئەو كوترا دمرىت پىشتى ھەڤ گىانى دمرىت، بەلى ئەو سەيىن ژيانا خۆ ھەمىن بىت سەر خاترا مەزنى خۆ ل سەر خاترا وى دمرىت،
 ئەز نزانم دى چەوال سەر نقىسىم، بەپىلە بلا ل سەر بنقىسىم.
 مەردان: (ب نەرمى گلەيى لى دكەت)، شەرمە تو ئەزمانى خۆ ل سەر مە دىژ دكەى.
 عەلى: (خۆب خشىمى ديار دكەت)، ئەز! ما من چ گۆت؟! من گۆت: سە بلا سەر سا بنقىسىن.
 نورى: ئەم نە سەينە ھەكە ئەم ل سەر ساژى بنقىسىن.
 فوناد: (ب مایىتىكرن) بۆ توره دىن ھەوہ ددانىت وەك سە نەكىماسىيە نە جڤىن، ما سە چەوانە؟ ما نە ب ھىز و ئەسلى و ب
 وەفانە يا نورى ئەفەندى، مانە دلسوزن بۆ ئاغای.
 نورى: ئەڤە شەرمە بۆ من (دڤىا سوحبەتى بگوھۆرىن) گۆتە عەلى: ئاخفتنا دوماھىنى دى نقىسى يان نە؟
 عەلى: (ب روكمانى و ب سارى) نە.
 نورى: (دڤىا بىختە تەپكى) تول جەنازى ئامادە نابى.
 عەلى: نەخىر ل جەنازى ژى ئامادە نابم.
 نورى: تو ھەلگىر ئ ف باری و فان گۆتن و ئاخفتنانى.
 عەلى: بەلى نەشىم ل سەر سەى بنقىسىم، نەشىم ل ڤەشارتتا وى ئامادە بىم.
 نورى: تا سەيىن ئاغای ژى بىت.
 عەلى: تا ھەكە سەيىن ھەڤالىن (ئەھل كەڤ) بن.
 نورى: باشە عەلى روژ دىژن، بلا ل ناڤ نانەكى بىت، د ناڤ بەينا دووبەرا.
 عەلى: (بۆ جڤاتى) چ روودايە ئەڤ پىشدانە ھەمى ژ بەر سەى، پا دى چ كەن ھەكە ئاغای مر وەكى فونادى گۆتى.
 مەردان: يا خودى بىت نەيا تە.
 نورى: (ب توندى) تو ھەز دكەى ئاغای بىرەت!
 عەلى: (بەرسڤى نادەت پاتكا خۆ ددەتى).
 نورى: گوھ بدە من ھەكە تو خۆب تشتەكى مەزن ددانى، تو بى شاشى.
 ھەكە تە نەڤىت ھەلبەستەكى بنقىسى تو بى ئازادى، بەلى دى ل جەنازەى ئامادەبى.
 عەلى: (ب روكمانى توندتر) نەخىر نورى ئەز ناچم.
 مەردان: (ب نەرمى) بەلى دى چى ژ بەر بەرژەوہەندىا گوندى، ئەرى بەرژەوہەندىا گوندى نەيا گرنگە.

عەلی: ھەكە بەرژەو ھەندیا گوندی یا گرتدای جەنازی سەھەکی بیت قیجا من نەقیت.
نوری: وللا خوشە، ئیشەللا ھوسا ھزر بکەن، ھەر ئیکی وەکی وی بقییت دئی سترانا خۆ بیژیت، ھەچکۆچ مەزن ل قی گۆندی نیان.
ھەمی دئی ھین ھەكە دئی وان ل ئەردی کیشین ل قی کاودانی دژوار بریسی ژئی دچن. (سەلو ھاتە ژۆر یین دكە تە کەنی سەح دكە تە ھەمیا، دقیت کەنیا خۆ داعیریت، بەلئی نەشیت).

مەردان: (نیزیك دبیت ب گرژی) ھا سەلو دكەنی ما ئەقە دەمی کەنی یە تو شەرم ژ خۆ ناکە ی.
سەلو: (یین دكە تە کەنی) شاشیەك ھە یە.
ھەمی پیتکفە: شاشی.
سەلو: شاشی بەلئی شاشی، بەشو سە یین ئاغای نەمریە.
عوزیر: نەمریە!!

نوری: نەمریە (سەح دكە تە سەلوی ب تۆرەیی) ئەف دەنگ و باسە تە ژ کیری ئینان، ھە ی سەك باب؟
سەلو: سۆیند ب خودی، چاقین من کورە بێن. بەر دەستکەکی ئاغای (بابی عەتوی) بۆ من گۆت ب دەقی خۆ بۆ گۆھن من گۆت (بەشو... ب رەقن) ب قان پە یقان بەلئی مە بەستا وی بەشو سە یین ئاغای نەبوو.
نادر: بەحسی سە یەکی دی دکر.

سەلو: بۆ من دیاربوو کو بەحسی ئاغای ب خۆ دکر.
نوری: (ھەچکۆ قە جئقی ژ قی گوتنی): چەوا سەلو بەلئی... بەلئی ئاغای ب خۆ مریە بەر دەستەکی وی (بابی عەتوی) دەمی گۆتی
سە یین مری مە بەستا وی ئاغابوو. کو گەلەك زولما وی دیتبوو.

نوری: ئاغای سە یە تو شیت بووی سەلو (بابی عەتوی) دویریت قان ئاخقتنا بیژیت.
سەلو: بۆچی نەویریت، ئاغای یین مری توژی دکاری بیژی نوری ئەفەندی.
مەردان: بەیلن ئەم بابەتی تیبگە ھین تە نەگۆتی (ئەحموی مشکو) تەنگەك ھا قیت بەشو کوشت.
سەلو: ئەف روودانە بوو، بەلئی وی ئاغای کوشت شوونا بەشوی.
مەردان: کئی (ئەحموی مشکوی) پالدا کو قی تاوانی بکەت؟

سەلو: (یین راقە دكەت کەسانین دی) بەشو کورئی (ئەحموی مشکوی) کوشت بوو بەری دەھ رۆژان، ھەو ھەمییا ئەف چیرۆکە
بھیست بوو.

نادر: ئەقجا ئەحمو ھات دا سە ی کوریت.

سەلو: نە، ئەحموی گۆت سەری کورئی من ب سەری ئاغایە، ئەقجا ھات و ئاغای کوشت.
فوناد: دەستین وی دخوشبێن.

عەلی شان: ئەلەمد بۆ خودی کو ھیش ھندەك میرانی مە یا مای.
نوری: قی گاقی دەم جقین و کەنیا تە یە یا عەلی.

عەلی شان: نەعوزو بیللا ھەكە کە یفا من ب مری بەیت، بەلئی من ئەف شانازیە ب کورین باژیری مە زولمی قە بوول ناکەن.

نوری: ئەقی ئاغای کوشتی ھوون دزانن دئی چارەنقیسی وی چ بیت؟
فوناد: ھەر چ بیت کریارا وی کری، مە ھەمییا ھەز دکر مە کریا.

نوری: (ملی سەلوی ب توندی دگرت) نوکە بەشوی بەیلن قە شارتننا جەنازی ئاغای کەنگیە؟
سەلو: ئەز نزانم..!

نوری: تو زانی؟ مە بۆچ تو ھنارتبووی؟

سەلو: کەسێ گۆھ نەدا قە شارتنی، بەلئی من زانی کو سی مەلا رازینە بوون نقیژی لی بکەن.

نوری: نقیژی ل سەر ئاغای ناکەن؟

فوناد: غەرببە، پا بۆچى نقيژل سەر سەى دكر.

سەلو: (دكەتە كەنى) ئەقجا ھزر بكة.

مەردان: تىشتەك ھەيە تو پىچ دكەنى سەلو؟

سەلو: ئەقام ل رى دىتى تە دىتبا تونەدشپايە خۆ دا كەنى، د چوون دگۆتن بۆ كارى خىر و بەرەكەتى يە (كەنى) (دەمى زانين كو مرى ئاغا يە نەكو سەيى وى يە ھەمى زقرينە مالىن خۆ).

نورى: (ب نەرازىبون) زقرينە مالىن خۆ ب سانھيە دى ھەميا ھاقتىمە زىندانى.

فوناد: (ئاخفتنا وى قەبرى) وى دقتىت حسابا خۆ بكةى كا زىندان تە چەندان ھەلدگريت.

سەلو: (دا دووڤ) بەلى زقرين دگۆتى ئەم دا سەرخاترا ئاغاى چىن نوكة ئاغا نەما دى ل سەرخاترا كى چىن؟

فوناد: (ب كەنى قە) سەرخاترا بەشو پاشايى سە.

نادر: بۆ بچينە قەشارتتا جەنازى ئاغاى؟

نورى: (ب تورەبون) سەرخاترا كى، پاشاى سولتانى..

عەبو: سولتان دى ئىكى دانىت جەئى وى.

عەلى شان: (ب قەشمەرى) روونە نادر لاپەرەكى نوو بنقىسە ژ چاكىيىن ئاغاى و ئەم ھەمى دى ھارىكاريا تە كەين، يان پىدقى

پى ناكەت ئەقا تە ل سەرسەى نقيساي بۆ ئاغا ژى دىت، چونكو سەيى ئاغاى ژى ئاغا يە.

نورى: كەرپە كەرپە (عەلى) ھەكە..

عەلى شان: دى ب زورى مە بەيە جەنازى ئاغاى؟

نادر: گەلى جقاتى ھەر ئىك ئازادە بچىت، يان نەچىت.

نورى: (ئاخفتنا وى برى) ئەقە چيە يى دقتىت يان يى نەقتىت چى يە؟ كى دىتت ھوون ئازادە، ھەمى دى دى چىن، ۋەكى مە خۆ

ئامادەكرى بۆ چوونى و دى ژمارا بەرخا زىدە كەين، عوزىر ھەردو بەرخىن خۆ بىنە.

عوزىر: كى دى پارىن وان دەتە من؟

نورى: تە نەگۆتى ئەقە دياربە.

عوزىر: من ۋە گۆت، بەلى ئەزى سەرسەى راست بووم كو دى ئاغا بەيى وان دەتە من ل سەرخاترا سەيى خۆ بەشوى، تو باوەر دكەى

بەشويى سە، دى پارىن وان دەتە من ل سەرخاترا ئاغاى.

فوناد: (ب قەشمەرى) ئەق سە ما، بەلەنگازى پشتى خودانى وى مرى ما بى جە (نادر) بۆچى تونائىنيە مالا خۆ ب خودان

كەى.

نادر: ئەز، ئەز و سە كى گۆتىە؟ ھەر ئەز ھەز ژ سا ناكەم و من پىدقى پى نىنە.

فوناد: ب كرى ب دە بيانيا تا رەگەزىن سەيىن خۆ باش بكەن.

نادر: تە ئەق ئاخفتنە باوەركر، خوش مروف سەيەكى نورمەلە، ئەز دىتت جفارى يە، ئەز دىتت (قتو) سەيى تەعلوى ژ وى باشتە.

مەردان: بۆچى تو خەلكى ل كراسى شەرمى د دەى.

فوناد: كەس وى سەى بۆ خۆ نابەت، ھەما سە تىشتەكى پىسن.

نورى: گەلى جقاتى بلا دەمى خۆ نەبۆرىن دقتى ئەم لەزى بكەين.

عوزىر: ب راستى نورى ئەفەندى ئاغا يى عەزىزە مەبەستا من پى عەزىزبوو ئەم دا چىنە سەرساخىيى ھەكە سەيى وى با، بەلى

ئاغا ب خۆ يى مرى ئەقجا دى سەرساخيا كى كەين.

فوناد: (ب كەنى و قەشمەرى قە) يا سەى.

نورى: نەكو ھزر بكەن دى پووتە بەرئەللای و پشتى ئاغاى مرى، ھوون ھزر دكەن دى بىتە باژىرەكى بى حكومەت.

عەلى شان: نورى تو دى حكومەتى دروست كەى؟

نوری: نوری.. ها نوری ب ترسی سه یی پیس، تو ترانین خۆ ب من دکه ی.
عەلی شان: (هیرش دکه ته نوری به لی فوناد دگریت)، من بهیله فوناد ئەو هوسا حساب دکه ت ئەز ژ وی دترسم.
نوری: وەرە نیزیکیک پا هه که تو زه لام بی.

نوری: دئی خۆ بیینی ئەی (عه لویی) سه هونون دئی بیین هونون هه می سه نه سوبه ه دئی ئاغایی نوو هیت، ئەز کاری خوه دگهل هه وه دزانم.

عەلی شان: ئاغایی نوو یی دهیت دئی سه ییین وی دگهل بهن، پیدقی ب ته نیینه نوری.

نوری: تو یی شاشی جه نابئ هۆزانقانی تو نوری نانیاسی، هه ر خۆ ب لقییم ئاغا ل من کوم دبن. جلکین من ل بهر منن چ ئاغا نه شین بی من، ئاغایی بچووک بیت یان مه زن... (دهرکه ت).

مهردان: ئاخقتنا وی راسته هه ر چ ئاغا هات تا قما خۆ دگوهۆریت تنی نوری نه بیت که ل و په لی نه لقه. یا گرنه گ نهو مه بهیلن ئەم خۆ ئاماده بکه یین بۆ ئاغایی نووی، ما دگهل ئاغایی نوو سه یه ک نیینه، ئەم دئی ب خیرهاتنا وی که یین ب هه ر وی هه لبه سستی ئەفا دا بۆ (به شو) ی پیسکیش که یین.

عەلی شان: کیژ هه لبه سستی؟

مهردان: ئەفا تو دنقیسی.

عەلی شان: هه که ئەز نه نقیسم.

مهردان: دئی نقیسی نه ب خیرا خۆ، دئی بهردهوام مینی و شه ره فی ب سه ر مه دا فرۆشی، توژ مه باشر گه لی لاوا تا کهنگی دئی بی دهنگ مین، نیزیکیک دئی دبن ئەو پشت پشت زفریت، ((ل دۆر دزقرن وهک بازنه کی دروست دکهن، ل پیس چاڤا دهیته بهرزه کرن، ده ستیین خۆ بلند دکهن دا لیدهن.

هه می: دئی نقیسی یه عنی دئی نقیسی.

فوناد: (مایئ خۆ تی دکه ت)، گه لی جقاتی سلافا بده نه سه ر روڤا (پیغه مبه ری) ناڤی خودی بیین، هه می تشت ب عه قل.

مهردان: ته خۆ ژ بیرکر ته ژبیرکر تو چهنه د خۆ ل سه ر سه ری مه مه زن دکه ی. ئەڤجا لیده ت یین دی ژی ل دووڤ دا لیدهن.

نوری: بهیلن بۆچی ل (عه لی) دده ن؟

مهردان: نه قییت هه لبه سته کی بۆ سه یی ئاغای بنقیسیت.

نوری: نی ئاغای چ سه نیین!

هه می پیسکه: (ب حیبه تی) سه نیینه!!

فوناد: ئەو نزانیته چهنه د سه ل قییری هه نه؟

مهردان: جفینا دده یه مه فوناد؟

عەلی شان: نه ئەو یی وی دبیژیت یا دبیینیت.

هه می پیسکه: (گوه نه دانی گرنه گی نه ده نوری) ته چه وا زانی نوری.

نوری: من په یوهندی ب پایته ختی کرن من هه می زانی کو والی نه هیلا سه ی دگهل خۆ بیینیت.

دهمی گوهدییریا چیرۆکا به شوی بووی کو چه وا بۆ نه گه ری مرنا ئاغایی که فن.

عوزیر: ئاغا و بی سه؟!

عه بو: دئی چه وا وی دگه هین، ئەو بی سه!

نادر: هه می ژیی مه چ ئاغا نه هاتینه بی سه.

سه لو: وهی دهر دو خه م دئی دلئ ئاغای پارچه پارچه بیت، ب دوورکه تنه سه ی.

مهردان: چه وا دئی دگهل ئاغایه کی ژیانئ به یینه سه ر بی سه؟

عەلی شان: (ب قه شمه ری) کی ل شه قیین تاڤه هه یف دئی بۆ هه وه ئاوازان خوبنیت.

عوزیر: ههکه ئاغای سه نه بیته دی بۆ وی سه یه کی ئینین.

سه لو: هه له به ته دی بۆ وی سه یه کی ئینین کو خزمه تا سمبیلین ئاغای بکه ت.

فوناد: ما دی ب هه سه یه کی رازی بیته؟

نادر: سه بی، ل ده ف ئاغای باشتره کو موختاری ل گونده کی هوسا.

نوری: ده مخوش نادر ته پاشه روژه کا باش یا هه ی دقیت ته م پیشوازیئا ئاغای نوو بکه یین، پیشوازیه کا هوسا کو باوه ری ب خو هه بیته، پشتی نه هیلان سه بی خو بیته، ته م سه بیته ئاغای نه.

عوزیر: (دکه ته هه وار) ته م سه بیته ئاغای نه.

عه بو: (گه رم دبیت) دستریت (ته ی ئاغا ته م سه بیته ته ی نه و ل بهر پین ته ی نه هنده ک ژ پین راهه ستیاین: ته ی ئاغا سه ر خاترا چاقین ته ته م سه بین تینه ل بهر پین ته ی نه).

نوری: (ته ف حاله ته پی خوشه، ل خه لکی دزقریت) کا ده نگین هه وه (ژمارا ته قین ده نگه ده نگه درویشما دبیتن، بلند دبیت نوری ژ که یفا دا دبیتن) بلند بلندتر من دقیت گو ه ل ده نگه هه وه هه میا بیت.

هه می: (ژ بلی فوناد و عه لی) ته ی ئاغای مه سه ر خاترا چاقین ته ته م هه می سه بیته بهر پین ته ی نه.

نوری: براقۆ. براقۆ (هاژی هه بوو کو فوناد و عه لی پشکدارین ناکه ن) هه ون کورین بلحا بۆچی بی ده نگ؟! فوناد: ته ز سه بی که سی نینم (ل عه لی دزقریت).

عه لی: ته ز قه ت سه نه بوویه.

سه لو: (وهک خشیمان) ته ز ژی نه سه مه.

نوری: به لی هه ون هه می سه نه و کورین سه یانه هه ون نه ب که یفا خو نه.

فوناد: چ هیزه ک ل جیهانی نه شیت کو ته ز فان دریشما فه گیرم.

نوری: تو فه گیری یان نه فه گیری دی دگه ل جقاتی چی (ده مانجا خو، ئیخسته سه روچاقین فوناد و عه لی، نه چاریوون، دگه ل وان رپیشانی بکه ن، به ل بی گو تنه دریشمان به لی ته قین دی دکه هه وار و دریشم دگوتن.